

لنفوم غیر هوچکین در پسر ۱۳ ساله مبتلا به درماتومیوزیت دوران کودکی از provisional hypomyopathic نوع

دکتر حبیب انصاریان^۱، دکتر نسیم شهبازی^۲، دکتر زهرا نراقی^۳، دکتر سید ضیاء الدین لطیف زاده^۴

۱- دانشیار، ۲- دستیار؛ گروه پوست، دانشگاه علوم پزشکی ایران؛ ۳- دانشیار آسیب شناسی، دانشگاه علوم پزشکی تهران،

۴- استادیار، گروه داخلی، خون و انکولوژی؛ دانشگاه علوم پزشکی ایران

سطح طبیعی آنزیم‌های عضلانی می‌باشد. این یافته‌ها

بایست حداقل ۶ ماه و حداکثر ۲۴ ماه ادامه داشته باشد.

در این گزارش پسر ۱۳ ساله‌ای معرفی می‌شود که ۱۵

ماه پس از شروع علایم پوستی درماتومیوزیت، تشخیص لنفوم غیر هوچکین برای او گذاشته شد.

واژه‌های کلیدی: درماتومیوزیت، عضلات پروکسیمال، لنفوم

فصلنامه بیماری‌های پوست، پاییز ۱۳۸۳؛ ۲۹: ۱-۴.

درماتومیوزیت دوران کودکی از نوع provisional hypomyopathic زیرگروهی از درماتومیوزیت‌های دوران کودکی از نوع provisional clinically amyopathic است. معیارهای تشخیص این نوع درماتومیوزیت، شامل ضایعات پوستی کلاسیک درماتومیوزیت - که به وسیله نمونه‌برداری تایید شود -، عدم درگیری بالینی عضلات پروکسیمال به شرط درگیری این عضلات به صورت تحت بالینی و نیز

صورتی که در بررسی‌های بیشتر شامل الکتروموگرافی، نمونه‌برداری عضله یا روش‌های تصویربرداری درگیری تحت بالینی عضلانی به اثبات برسد، بیمار در گروه hypomyopathic و در غیر این صورت در گروه provisional amyopathic قرار می‌گیرد. واژه provisional زمانی به کار گرفته می‌شود که این ویژگی‌ها کمتر از ۲۴ ماه ادامه یابد و در صورتی که بیش از ۲۴ ماه ادامه یابد از واژه confirmed استفاده می‌شود.

گزارشات محدودی از همراهی بدخیمی و درماتومیوزیت amyopathic وجود دارد^(۲,۳) که از آن جمله می‌توان به بدخیمی پستان، کولون، ریه، تخمدان، کلیه^(۴)، نازوفازانکس^(۵)، مثانه^(۶) و لنفوم^(۷) اشاره کرد. از آن جا که در برخی از این گزارش‌ها درگیری تحت بالینی عضلانی بررسی نشده بنابر این واژه amyopathic

مقدمه

براساس تقسیم‌بندی Sontheimer clinically amyopathic dermatomyositis با یافته‌های ذیل مشخص می‌شود^(۱):

۱- ضایعات پوستی کلاسیک درماتومیوزیت که به وسیله نمونه‌برداری تایید شود.

۲- عدم درگیری بالینی عضلات پروکسیمال

۳- سطح طبیعی آنزیم‌های عضلانی

۴- ادامه این یافته‌ها حداقل به مدت ۶ ماه این نوع درماتومیوزیت خود به دو گروه مجزا شامل hypomyopathic dermatomyositis و amyopathic dermatomyositis تقسیم می‌شود. در

مؤلف مسئول: دکتر حبیب انصاریان - تهران، خیابان ستارخان، بیمارستان حضرت رسول اکرم، بخش پوست

و بدون درد در ناحیه زنجیره خلفسی گردنی سهمی داشت
کاملاً مشهود بود. بزرگترین غده ابعاد ۴ سانتی متر در ۵
سانتی متر داشت.

هیچ نکته مثبتی در شرح حوال و معاینه بالینی به
جز کاهش وزن قابل ملاحظه مشاهده نشد.
پس از نمونه برداری از غدد لنفاوی، لنفوم غیر
هوچکین از نوع سلول بزرگ متشر تشخیص داده شد. CT
scan ناحیه نازوفارنکس، در گیری این منطقه را نشان داد.
پس از انجام اقدامات تکمیلی، بیمار در مرحله 2B از لنفوم
غیر هوچکین قرار گرفت.
قبل از شروع شیمی درمانی سطوح CPK و آلدولاز در
حد طبیعی قرار داشت و در معاینه عضلانی قدرت عضلات
پروکسیمال همچنان طبیعی بود.

بحث

هر چند که بیشتر موارد clinically amyopathic dermatomyositis که در مقالات گزارش شده در گروه سنی افراد بالغ است اما به خوبی نشان داده شده است که این شکل بیماری در کودکان نیز وجود دارد. از آن جا که پژوهشکاران به صورت معمول آزمایش‌های عضلانی دقیق‌تر شامل (الکترومیوگرافی، نمونه برداری عضلانی و روش‌های تصویربرداری) را در همه بیماران انجام نمی‌دهند تقسیم‌بندی دقیق بیماران گزارش شده در دو گروه amyopathic و hypomyopathic نیست^(۳).

به هر حال از نظر تظاهرات بالینی درماتومیوزیت از نوع clinically amyopathic، در افراد بالغ و نوع دوران کودکی تفاوت قابل ملاحظه‌ای وجود ندارد^(۱۱).

هر چند که همراهی درماتومیوزیت کلاسیک شکل افراد بالغ یا بدخیمی‌های داخلی به اثبات رسیده است، ولی این همراهی در درماتومیوزیت کلاسیک دوران کودکی

dermatomyositis به صورت کلی استفاده شده و نوع دقیق بیماری مشخص نشده است^(۶,۸). در برخی از گزارش‌ها نیز مدت پی گیری بیماران کمتر از ۲۴ ماه بوده است^(۹,۱۰).

بر اساس اطلاعات ما این گزارش‌ها همگی در نوع افراد بالغ clinically amyopathic dermatomyositis بوده و این همراهی در درماتومیوزیت دوران کودکی از نوع clinically amyopathic باشد. در این گزارش، مورد ما مبتلا به درماتومیوزیت دوران کودکی از نوع provisional hypomyopathic بوده که ۱۵ ماه پس از شروع علایم پوستی با لنفادنوپاتی گردنی مراجعه کرده و نهایتاً با تشخیص لنفوم غیر هوچکین تحت درمان قرار گرفته است.

معرفی بیمار

بیمار پسر ۱۳ ساله‌ای است که با سابقه ۲ ماهه ضایعات پوستی ماقولوپاپولر قرمز رنگ در ناحیه سطوح اکستانسور مفاصل انگشتان، مچ دست‌ها، زانوها و مچ پاها و همچنین راش قرمز رنگ دور چشم‌ها مراجعه کرده است.

نکات مثبت در معاینه بالینی شامل راش هلیوتروب، پاپولهای گوترون، علامت گوترون، حساسیت به نور و همچنین تلائزکتازی در ناحیه چین پروکسیمال ناخن‌ها بود. در معاینه عضلانی قدرت عضلات پروکسیمال ۵/۵ بود.

آزمایش‌های معمول و همچنین سطوح سرمی CPK، آلدولاز و کراتین ادرار ۲۴ ساعته طبیعی و ANA منفی بود. میوپاتی عضلات پروکسیمال توسط یافته‌های الکترومیوگرافی و سرعت انتقال عصبی تایید شد. نمونه برداری پوستی، تشخیص درماتومیوزیت را تایید کرد و بیمار با درمان حمایتی و توصیه‌های لازم مرخص شد. ۱۳ ماه بعد بیمار به دلیل ظهور توده گردنی مجدد در بیمارستان بستری شد. در معاینه، لنفادنوپاتی متحرک، سفت

در حد طبیعی بوده و قدرت عضلات پروکسیمال نیز در حد ۵/۵ باقی مانده است. با توجه به یافته الکترومیوگرافی مبتنی بر میوپاتی عضلات پروکسیمال، بیمار مورد تحقیق در گروه درماتومیوزیت دوران کودکی از نوع provisional hypomyopathic قرار می‌گیرد.

بر اساس اطلاعات موجود این اولین گزارش در مورد همراهی لنفوم غیرهوچکین در این شکل از درماتومیوزیت است.

وجود نداشته (۱۲) و این درماتومیوزیت در کودکان ماهیت پارانئوپلاستیک ندارد (۱۳). در درماتومیوزیت clinically amyopathic با توجه به تعداد کم گزارش‌ها در متون، این همراهی هنوز مشخص نیست (۲). هر چند که در همین محدود گزارش‌ها هم بیماران در گروه سنی افراد بالغ قرار دارند (۱۱).

در این گزارش علاوه بر راش‌های کلاسیک درماتومیوزیت که به وسیله نمونه‌برداری پوستی تایید شده سطح آنزیم‌های عضلانی تازمان شروع شیمی درمانی

منابع

- 1-Sontheimer RD. Would a new name hasten the acceptance of amyopathic dermatomyositis (dermatomyositis sine myositis) as a distinctive subset within the idiopathic inflammatory dermatomyopathies spectrum of clinical illness. J Am Acad Dermatol 2002; 46: 626-36.
- 2-Callen JP. When and how should the patient with dermatomyositis or amyopathic dermatomyositis be assessed for possible cancer. Arch Dermatol 2002; 138: 969-71.
- 3-Sontheimer RD. Cutaneous manifestations of classic dermatomyositis and amyopathic dermatomyositis. Curr Opin Rheumatol 1999; 11: 475-82.
- 4-Goyal S, Nousari HC. Paraneoplastic amyopathic dermatomyositis associated with breast cancer recurrence. J Am Acad Dermatol 1999; 41: 874-75.
- 5-Lam WW, Chan H, Chan YL, et al. Magnetic resonance imaging in amyopathic dermatomyositis. Acta Radiol 1999; 40: 69-72.
- 6-Russ BW, English JC, King DH, et al. Amyopathic dermatomyositis associated with transitional cell carcinoma of bladder. Cutis 1999; 63: 73-76.
- 7-Osman Y, Narita M, Kishi K, et al. Case report: Amyopathic dermatomyositis associated with transformed malignant lymphoma. Am J Med Sci 1996; 311: 240-42.
- 8-Finger DR, Dunn CL, Gilliland WR, et al. Amyopathic dermatomyositis associated with malignancy. Int J Dermatol 1996; 35: 663-64.
- 9-Fung WK, Chan HL, Lam WM. Amyopathic dermatomyositis in Hong Kong association with nasopharyngeal carcinoma. Int J Dermatol 1998; 37: 659-63.
- 10-Whitmore SE, Wastson R, Rosenshein

- ANB^{iet al.} Dermatomyositis sine myositis: association with malignancy. J Rheumatol 1996; 23: 101-05.
- 11-Schmil MH, Trued RM. Juvenile amyopathic dermatomyositis. Br J Dermatol 1997; 136: 431-33.
- 12-Sherry DD, Haas JE, Milstein JM. Childhood polymyositis as paraneoplastic phenomenon. Pediatr Neurol 1993; 9: 155-56.
- 13-Laraki R, Genestie C, Wechsler J, et al. Juvenile dermatomyositis and panniculitis-type subcutaneous T-cell lymphoma: A case report. Rev Med Intern 2001; 22: 978-83.